

Το φύλλον τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οικογενεῖς» τιμάται παντοῦ δρυ. Ζ. Η αὐθίρετος ὑπέρτημαῖς τῶν παρὰ τῶν ὑποπτορεῶν ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν θέων τοὺς ἁγανᾶτος δόσκαις θυτοτήτα εἰς τὴν ἀπάληψιν τῶν τοιούτων τι, γαῖα τὸ οὐαφέρυν μάθεσαν.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Ἡ ὅπε τῶν ἀναγνωστῶν μᾶς ἀποτελλέμενή συνεργασία καὶ μῆ συνδινομενή ὑπὸ δικαιώματος κρίσισις ἐκ δραζούντων πέντε, δὲν λαμβάνεται ὑπὸ δύνην.

Δ. Ἀγγελέτος τοῦ Κεφαλληνίαν. Θα βρούμε τὸ βέβλιο τοῦ Λασκαράτου καὶ θεάσθαι τὸ στίσιον. Σ. τ. Α μ α ρ α ν τ ι ν, Καστοριαν. Εγγαριστοῦνται θερμά. Στέλτε κι' ἀλλάς μεταρράπτεις θουγαρικῶν δηγματῶν. Μάς ἐνδιάφερουν τοῦ. Κ. Β σ ι ε λ ε α δ η η ν, Λευκωσίαν. Σάς γραφαμενούς καὶ τα ἀλλα και σε, εννοοῦτες τα βιβλία. Πώς τα περιηγήσαστε; Ετοι; Δεν δέραμε από προκειμένου τα δηγμάτα; Ἀλλά και τοιν τοιούτους πολλούς δηγμάτα; Θεάσθαι τοιαύτων δηγμάτων; Θεάσθαι δηγμάτων δηγμάτων; Θεάσθαι δηγμάτων δηγμάτων;

Διαδίδομεν ἡσυχά, γλυκά, ροσταλγική ἡ νύκτα
κι' ἔρω μανάρος νοσταλγή σένα, γλυκιά μου Ρήγα.

Κ. φ. ε. τ. Μ. α. δ. ο. ι. κ., Κυπριανός. Τό ποιημά σας ἔχει ἀρκετή ουσία. Η δημιουργία σας έχει σημασία ἀν τού ποιημά δημοσιεύθηκε δηλούτη στην «Ελλάδα». Γιατί στην «Ελλάδα» δεν γινόταν κακιά έπιλογή σχετικών. Και το πέρα δώμας ποιημά που στέλνεται δηλα καλό. Πιστεύτε σ' διά πάς λέμε. Δεν έχει σημασία πότα πότα χρόνια γράφει κακές, ἀλλά τι γράφει. Τά έπια θυμητά λαμβάνουνται ὑπὸ φύν μονού ποτα πράπτων. «Όπως δέ λέει κι ο Ντιονάσιος!» Ή ο Επίσημος κι οι ποιηταί τα ίδει στην Ενταβάθια. Οι στίχοι σας δημιουργήθηκαν διαδικασία. Και ή επινειας των και ή στιχουργία τους κοινές. «Ιδού πι η διάσημοι:

«Αγαπέτο «Μπουκέτο»,
Σταλέντο τοῦ πιομάτος
μον ἔλασθον τὴν πρόπονταν
απαντήσῃ σας νά μῆ γράφω
πλέον και σας δυναχαστῶ
πολλά.

Παρακαλῶ κρίνατε και τὸ
ἔνδικονδικον «Πεζογραφικά
μου».

Συνέχεια δὲ και ἔγω τὸν
διάλογον αὐτῶν «Ἀγώνα σας με-
ταξῆ τῶν ἀπίστων θυματῶν
Σου».

Δευτήρη πράττε πρώτα τέ συγ-
χρονή τηρία την γιατί μπορεῖται κι
ἀκούεται την ὄληθετα, καιροί κι ἔ-
τηρώντεσται, και ταῦτα δικούαται τη
συμβολή μας. Τό πεγρόστημα
που σας δηλα καλό ἐπίσης. Σταμα-
τήστε λοιπον θριστικό το γρά-
ψιμο, κι' ἀρχίστε νά διαβάζετε. Θάρρη μέρε που θα δηλη τό ποτο θα
σας ἔχει διδεσθείσιστο. Ἐρω-
τε υ μ ε ο ν ο ν, «Ἀγηρίνον». Τό
ποιημά σας κακό και κακό.
Ζαν νά το ξύρισμαν.. δύο διήμεροι
τηρήστε την κατελειώνει
κάκιστο. Πιστοί Γράψατε ζή-
τησε καθητέρω γατοί. Εκείνη
τα καρτού τοῦ ποιημάτος σας τό
μοιηνεύεται τά δάκρυα σας. Πολύ
άκανθατο. Πάρτε πολλού... τ. Μ α-
λ ο σ δ ι σ τ η η θεοσαλονίκην. Εύ-
χαριστοῦμεν για τά καλά σας δη-
γμάτα. Γιά τον πρότο τόπο γράψτε
το Αγηρίνον. Τας λύσεις τοῦ
διαγωνισμού τας ἔστειλας χωρίς
το δεστάτο το στατέται τα λοιπον
έγκυρα. Τό ποιημά σας «κακό»
κατα χαριτωμένο και το θημοι-
δικούσιον...

Σὲ μεγάλον ἀνθοπολείον μο-
σχοκάριστη βιτρίνα
στολισμένη με πανέδεσ, μὲ
(γαυμαφάλα και κοίνια,

κατακόκκινο ἔνα Ρόδο ὑπερηφανα προσβάλλει...,
Βασιλέας μὲ τὴν ποσφύρα..., ὅλο μυρωδίες και κάλλη!

Μιὰ πεντάμορφη μηκούλα, ποὺ λέσ κι' ἡταν ζωγραφιά,
μὲ Βασιλίσσας καμάρι και οὐράνια ἐμούσιφά,
σοδομάγουλη κι' ὥσπαι, μὲ δύο μάτια πλούσια,
σταματη κωρις νά θέλη... στὸ τραντάρινο μηρούσι.

Κ' είπα τότε μοναχός μου:—Τόντα Ρόδο βλέπει τ' ἄλλο...,
τὴ Βασιλίσσας ὁ Φήγας... και αντή τὸ Βασιλῆ...!
Να φιλή αντή τὸ σέδο, τῆς αριδέζου δίχος ἄλλο...,
και το γόδο νά στολιζη τα ὥσπαι της μαλλιά...!

Πώς ταυτίζουν μέ ζαλίζουν, μέ μαγεύουν.
και πώς μοιάζουν και στο χάρι της γάρι!
και τά δύο τὸ λαχταρι, μέ νά τάργον δεν παροῦσι...!
Πώς κυττάζουν και μαυάζουν μέ ταυτίζουν πους φούσιμαι,...
τῶνα τ' ἄλλο μέ καμάρι!... μή το κέρι μαν πληγώσω
Καὶ τά δύο μέ γηραίνουν, πιο κοντά της ἄν πικασώ.

Μ' ἄν μού ώριζεν ή Μοίρα αἱ' τὸ δύο νά πάρω ἔνα
νά πά πάρω ποιημάσια πιο καλά τὸν Βασιλῆ...!
Γιατί η Ρήγησσα έχει ἀγκάθια μετ' σταχτήλη της κυριμένα,
πούς ἀγάπτεντο πλήρωνται τῆς καρδιές... και τοι φιλιά...!

Ν. Φ. ω ταὶ ἀ δην, Στρατος. Τά δελτία ἐλπισθαν. Θ. Ο ι κονομά-
το ο υ λ ο ν, Μεσονίδης. Τό ποιημάτια σας για την Αίγανα, την πατρίδα τῆς
Μίς «Ελλάδος-Δινίδων» Ρόδη, καὶ ἀπόλυτος ἐπιτυχε. Γ. Χ ρ ο σ ο τ ο δ-
μου. Για τα ποιημάτια σας νά σας γράφουμε στὸ ἄλλο φύλο. Το διηγήσα-
μας πολὺ ἐμπνευμένο, γλωφύρων και συνάρπαστοκόν. Δημοσιεύουμε σημεία
το πρώτο το μέρος για νά το διαβάσουν οι μαναγώσται μας και νά δούν
τι ἔστι δηγηματα για τον θερόκοπο!

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ

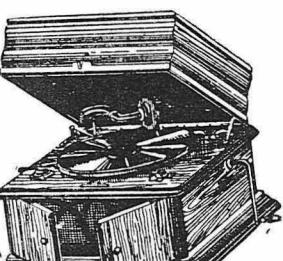
Το πρώτον λάδινα τοῦ ἀλέκτορος, πητε εἰς ἔμε τὸ ἐγέρησον.
Αιώνες ἐτίναστηκα ἀπὸ τὴν κλίνη μον ἐπάνω και ἡρησα ἐκ τῆς
πλησίου κηφεμάτρας τὸ ἐπανωφόρο μον, και ἐσηκώθηκα. «Ολοι οι
ποιημάτια μον ποιημάσια πιον βαθὺς ἐπομένωτο. Επελέκα τὸ μάτι μον εἰς
τὸ ἀπέναν τῆς κλίνης μον ὥσπολον και παρεγήρησα μετά προ-
σοχῆς. Ή ώρα ήτο ἀρχιεδώς 5 και 30».

«Εἶνα τίποτε δένηκύντο μόνον η φωνή τοῦ ἀλέκτορος ἀπτηκούτα
και παρασυνόδευν ἀπὸ τὸν ἀνέμον, η κάπον κάπον κανένας διαδά-
της ἐπενούνθεις βιατικός και τουτούσιον απὸ τὸν ψυχὸν χειμε-
ριῶν βεσσάν, πού μὲ μανία ἐφιστόδεις, συνοδεύουμενος πολλές φο-
ρές και ἀπὸ θέρεις ἀνθρώπων, λόγω τοῦ ψύχουν. Άληθεια, τοὺς
νημούσαι εἰσενίουν ίσως δηπτα-
σία ἐμπόρος μον. Τι πενθο, τι παγνονια και τι ἀΐσας ήτο, τον
ἀκατάπαντας ἐφιστόδεις μὲ θυ-
μο. Ο οὐρανός, ἐκαλύπτετο
ἀπὸ τὰ ἀμάραντα συννεφα. Που-
θενά το γαλάζιο χρώμα, δύο μάτη
μαύρη καταχνά τον ἐσκε-
παστε:

«Ἄφοι ἐτοιμάστηκα, ἐκάθη-
σα πλαστον τῆς θεωράτρος, δι-
καιος ἔξω ἐξακολούθουν νά
μενη ὁ αντός, ἐν τῷ μεταξὺ ελ-
κον σηκωθήσι οί σκιακοι μον
και ἐποικοδούνθαν την φωτιά,
και δοσηνη ἡ μηρέα ἐκλίνει πρὸς
τὴν δειλή, ἡ πολυρκία τῆς
θεωράτρας ἐλύτετο. Ἐκαθήμην
πλήσιον σκεπτικός, ὅπτες ἀνε-
τινάχθην τοι επεικόδηπος, δηλα
τηνήσι ού καπον ἐπελεύθερη πρὸς
την ποιημάτια ποτε τὸν
μεταξώ, στρέφουμε ποτε τὰ ἔ-
ξιν και κοιτό, ἀλλ ὁ καιρός
ἥτο πάνοτε ού αντός χωρίς νά
μετρησιθῇ. Είχον ποιημάσια, ἀλλ ὁ και-
ρός δύμως δέν τὸ ἐπέτρεπε, τι
νά κάπον θως, στρέφουμε ἐ-
δευτέρουν και κοιτά τὸ ωδολό-
γιον, η ώρα πλέον ἡγγιες τὴν
μεσημέριαν ἀλλά πότε θά με-
ταξῶ, διελογίσθην της ἐποει-
πε την ποιημάτια διά την
ουσιαστική της καρδιά. Και τοι φιλ-
ησαντας την ποιημάτια της

Τὸ γραμμόφωνον κατήντησε τὸ ἀγαπητό- τερον μέσον δικλαϊκεύσεως τῆς μουσικῆς

Χωρις κύτο κανένα σπίτι
δὲν είνε τέλειες. «Ολει, νέοι
και γερει, μαζεύονται γύρω
τευ. Μ' κύτο νετεστη ἔχει
στη διάδεσι της τις πιο φημι-
μένες ἐρχάστρες τευ κε-
ρουσι, που πάισουν τευς τε-
λευταίους κερους της ἐπε-
χη. Χάρις ο' κύτο, ει γέρει
ξανχάσειν την ευτυχίενεν
ζω των νειταίων των, ἀκού-
νται τις ὀφιάτερες καντά-
δες πεύ τραχυσυδεύσαν στις
ἐξελεκτές των. «Άλλα διό νά
ἀπέλεκτη κανεις τὸ γραμμό-
φωνον πρέπει νά ἔχη είνα ἐργανεν μὲ τις τελευταίες τελειο-
ποιησίες. Τὲ γραμμόφωνον ΣΤΑΡΡ Τύπου ΣΧΙΙ οίνε τὸ μο-

ΜΙΑ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΞΙΑ

Πώλησις μὲ μηνικίας δέσσεις παρά τη:

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡΑ. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: Στοά Αρσακείου 12. Πειραιεύς: Φιλωνες 48

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Βενιζέλου 22α. ΠΑΤΡΑΙ: Ρήγα Φεραρίου 84.

ΒΟΛΟΣ: Ερμού III.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Τὸ τέλος.